

April 2014

»Novu vam zapovest dajem: da ljubite jedan drugog, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom« (Jovan 13, 34).

Sigurno želiš da znaš kada je Isus izgovorio ove reči? Izgovorio ih je pre početka svoje muke, u oproštajnom govoru koji sadrži Njegovu poruku, a ove reči su njen deo. Zamisli koliko su onda važne! Ako se nikad ne zaboravlja ono što kaže otac na samrti, šta li je s rečima jednog Boga? Zato ih shvati vrlo ozbiljno i nastojmo da ih zajedno dobro razumemo.

»Novu vam zapovest dajem: da ljubite jedan drugog, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.«

Hrist se nalazi u trenucima pred smrt i u ovim rečima oseća se taj skori događaj. On treba da reši i jedan problem koji će uslediti posle Njegovog odlaska: šta učiniti da bi ostao među svojim, pa i dalje vodio Crkvu?

Ti znaš da je Isus prisutan, na primer, u svetim tajnama: u Euharistiji tokom liturgije. Isus je prisutan i tamo gde se živi međusobna ljubav. On je rekao: »Jer gde su dva ili tri sabrani u ime moje, onde sam ja među njima« (*Mat* 18, 20). U zajednici koja živi međusobnu ljubav On može da ostane delotvorno prisutan. Preko zajednice može i dalje da se objavljuje svet, utiče na svet. Zar to nije sjajno? Ne osećaš li želju da odmah zaživiš tu ljubav zajedno s hrišćanima, svojim bližnjima?

Apostol Jovan, koji donosi ove reči, u uzajamnoj ljubavi vidi zapovest u najvišem smislu za Crkvu, čiji je poziv upravo da se bude zajedništvo, da se bude jedinstvo.

»Novu vam zapovest dajem: da ljubite jedan drugog, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.«

Odmah potom Isus kaže: »Po tome će svi poznati da ste moji učenici ako budete imali ljubav među sobom« (*Jovan* 13, 35).

Ako, dakle, želiš da tražiš pravi znak iskrenosti Hristovih sledbenika, ako želiš da upoznaš njihovu posebnost, moraš da je pronađeš u življenoj uzajamnoj ljubavi. Hrišćani se prepoznaju po tom znaku. Ako on nedostaje, svet više neće otkrivati Isusa u Crkvi.

Uzajamna ljubav stvara jedinstvo. A šta čini jedinstvo? »Da i oni u nama jedno budu da svet veruje... « – kaže Isus (*Jovan* 17, 21). Otkrivajući Hristovu prisutnost, jedinstvo privlači za sobom svet. Pred jedinstvom, pred uzajamnom ljubavlju, svet veruje u Njega.

U istom oproštajnom govoru Isus ovu zapovest naziva svojom. Njegova je i zato Mu je posebno draga. Ne smeš da je shvatiš samo kao neki propis, pravilo ili zapovest pored svih drugih. Isus ovde želi da ti

objavi način življenja, želi da ti kaže kako da postaviš svoj život. Prvi hrišćani postavljali su ovu zapovest kao temelj svog života. Apostol Petar je govorio: »A pre svega imajte neprestanu ljubav među sobom, jer ljubav pokriva mnoštvo greha« (*1 Pet 4, 8*).

Pre rada, pre učenja, pre odlaska na liturgiju, pre svake aktivnosti, proveriti da li između tebe i onih koji s tobom žive vlada uzajamna ljubav. Ako je tako, na toj osnovi sve ima vrednost. Bez tog temelja, Bogu ništa nije drago.

»Novu vam zapovest dajem: da ljubite jedan drugog, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.«

Isus ti osim toga kaže da je ova zapovest nova: »Zapovest novu dajem vam...«

Šta to znači? Možda ova zapovest nije bila poznata? Ne. »Nova« – znači stvorena za nova vremena. O čemu je reč? Isus je umro za nas. Znači da nas je voleo do krajnje mere. Ali kakva je bila Njegova ljubav? Sigurno ne kao naša. Njegova ljubav bila je i jeste božanska. On kaže: »Kao što Otac ljubi mene, i ja ljubim vas« (*Jovan 15, 9*). Voleo nas je istom onom ljubavlju kojom se vole On i Otac.

Istom tom ljubavlju mi moramo da se volimo uzajamno, da bismo ostvarili novu zapovest. Međutim, ti – kao muškarac ili kao žena – nemaš takvu ljubav. Ali budi srećan jer je primaš kao hrišćanin. A ko ti je daje? Duh Sveti je uliva u tvoje srce, u srca svih vernika.

Zato postoji srodnost između Oca, Sina i nas hrišćana po božanskoj ljubavi koju posedujemo. Ta ljubav uvodi nas u Presveto Trojstvo. Ta ljubav čini nas decom Božjom. Po toj ljubavi su nebo i zemlja povezani velikim strujanjem. Po toj ljubavi hrišćanska zajednica podignuta je u božju sferu, a božanska stvarnost živi na zemlji, na kojoj se hrišćani vole.

Zar ti se sve ovo ne čini božanski lepim, a hrišćanski život vrlo privlačnim?

Kjara Lubik